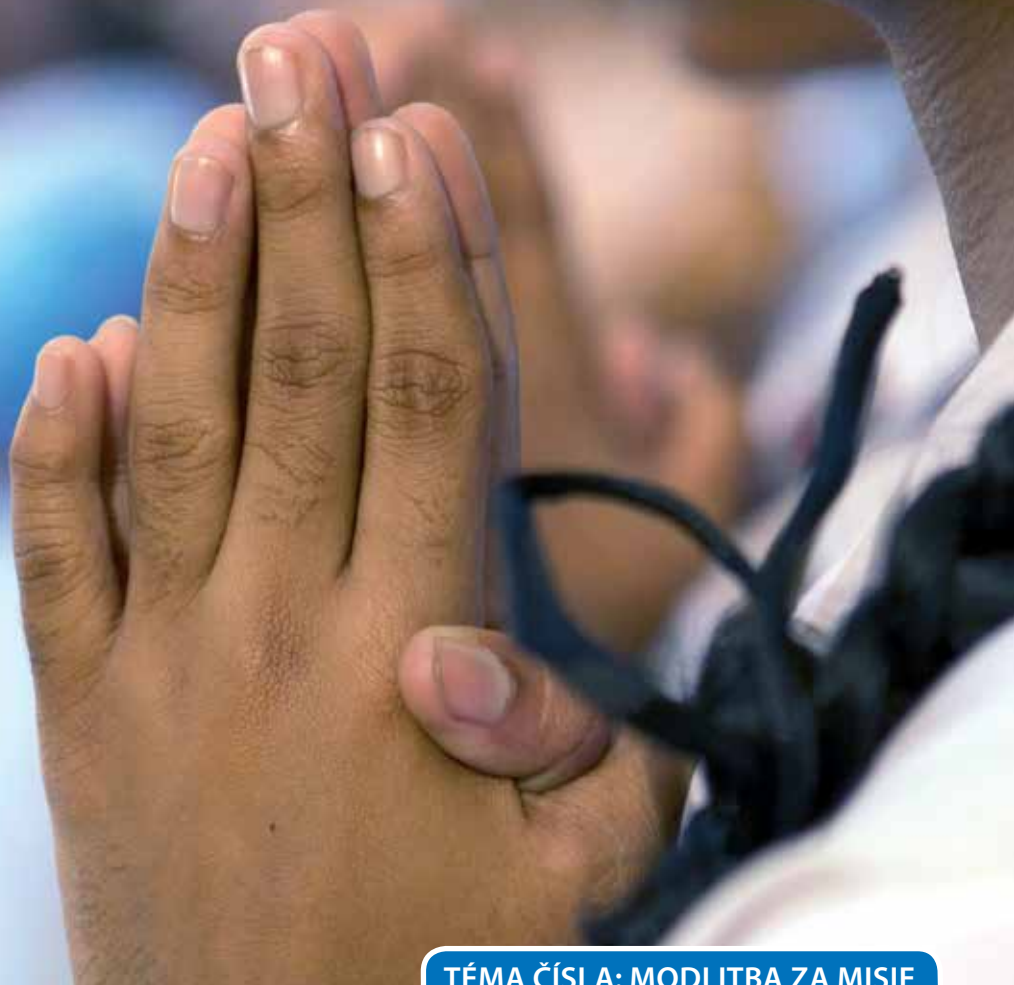

ROZDĚLME SE S CHUDÝMI O SVŮJ CHLÉB A SVOU VÍRU!

Misijní zpravodaj

22/2017

NEPRODEJNÉ

TÉMA ČÍSLA: MODLITBA ZA MISIE

4 Rozhovor s Tomášem Velzlem
15 Těžký kříž nesený s velkou láskou

12 Modlitební doporučení Svatého otce
29 Misijní říjen doma a ve farnosti

Římskokatolická farnost v Chocni
ve spolupráci s Papežskými misijními díly

Vás zvou na

MISIJNÍ DEN 2017

SOBOTA 23. 9. 2017 v Chocni

kostel sv. Františka Serafinského
a farní zahrada

**Program začíná v 10 hodin v kostele
a vyvrcholí v 15 hodin mší svatou,
kterou celebrique královéhradecký
pomocný biskup Mons. Josef Kajnek**

Můžete se těšit na:

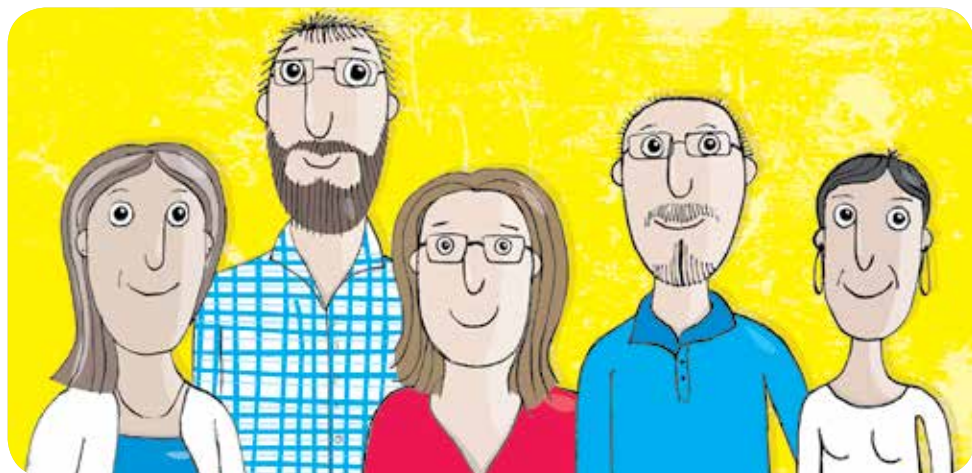
- nový film z misí kameramana Jana Štindla
BAREVNÝ BANGLADĚŠ
- vyprávění redaktora Radia Proglas Filipa Breindla
a národního ředitele PMD Leoše Halbrštáta
- divadélko **S RADOSTÍ**, vystoupení Tomáše Velzela
- hry dětí v misiích
- výtvarné dílny s Dr. soňkou
- fotbalový turnaj
- misijní výstavu
- **Misijní jarmark**, na který můžete přivést své výrobky

To vše podpoří projekty PMD!

Finančně podpořil Pardubický kraj a Město Chocně.

PAXART STUDIO

Milí přátelé,

poslední dobou si stále více uvědomuji, jak je práce pro misie pestrá a velmi mi rozšiřuje obzory. Proto bych zde rád vyzdvihl jednu z hlavních předností a tou je setkávání se s úžasnými lidmi. Na misijních cestách po zemích, kam směřuje naše pomoc, se to tak trochu předpokládá. Jiná kultura, jiný mrav, to by bylo, aby člověk tisíce kilometrů od domova nepotkal řadu pozoruhodných osobností. Stejně, ne-li více, pro mě znamenají setkání s lidmi kolem misíí u nás doma. Každá beseda, každý Misijní jarmark, každá mše svatá mi umožňují být s celou řadou nadšenců, zapálených lidí, zkrátka srdcařů, kteří pro šíření radostné zvěsti prostřednictvím projektů Papežských misijních děl, dělají neskutečně moc. Tak se stalo, že jsme navázali spolupráci s mužem doslova renesanční šíře zájmů, všestranným umělcem a také pevně ukotveným křesťanem Tomášem Velzelem. Když jsme ho poprosili o odpovědi na několik otázek, neváhal ani okamžik a široce se rozpovídal. Výsledek našeho společného snažení naleznete hned na prvních stránkách zpravodaje.

Během rozhovoru jsme narazili na jednu důležitou věc a tou je modlitba za misie. Podle papeže Františka je „*modlitba klíč, který otevírá Boží srdce. Ona jediná dokáže stále znovu přivádět Boha do tohoto našeho světa a stejně tak pouze ona jediná umí stále znovu přivádět člověka a svět k Bohu – jako marnotratného syna ke svému otci, který v plnosti své lásky k synovi nečeká nic jiného, než že jej bude moci znovu obejmout*“. Modlitbě tak věnujeme další část Misijního zpravodaje. Nad jejím významem se zamýšlí Karel Soukal, ředitel PMD pro Apoštolský exarchát. Představíme vám také několik modlitebních aktivit spjatých s misíemi.

Ve fotoreportáži se ohlédneme za letní Misijní poutí v Prachaticích, shrneme dění v jednotlivých Misijních klubkách a nebude scházet ani představení možností, jak oslavit letošní Světový den misíí – Misijní neděli. Samozřejmostí je nabídka nových misijních materiálů a rekapitulace Vaší pomoci v roce 2016. Bez podpory dárců se žádné dobré dílo neobejde. Přijměte proto za Vaši štědrost velké poděkování.

Za celý tým z Národní kanceláře přejí hezké čtení

Leoš Halbrštát ■

■ Divadélko S RADOSTÍ přináší radost do všech srdcí a úsměv do všech tváří.

Boží dary se mají předávat dál

V následujících řádcích Vám představíme výtvarníka a všestranného kumštýře Tomáše Velzela, který již dva roky ovlivňuje vizuální styl propagačních materiálů Papežských misijních děl. Elán ani nápady do budoucna mu nechybí, takže se jistě můžeme těšit na spoustu zajímavého.

● Čtenáři Misijního zpravodaje Vás především znají jako autora komiksu z prostředních stránek časopisu. Nicméně jste člověk mnoha zájmů. Divadlo, hudba, výtvarná činnost, práce s dětmi. Přidal byste ještě něco?

Snažím se (i když ne vždy úspěšně), aby byl mým největším zájmem Bůh. Hned poté je má rodina. Pak už zbývá ono divadlo, hudba, výtvarná činnost, práce s dětmi, grafická činnost.

● Jak se člověku přihodí, že vyniká v tolika oborech?

Ani nevím. Vždy jsem zatoužil něco umět, a jak jsem to pořád zkoušel a zkoušel, jednoho dne jsem zjistil, že mi hodně věcí jde. Beru to jako vyplněnou modlitbu, jako dárek od Boha. Jsem mu za to opravdu vděčný. Proto si nemohu pomoci, a když něco tvořím, je to většinou o Něm. Jednou jsem dokonce slyšel názor, že když má někdo dar umění, vyniká skoro ve všech jeho odvětvích. Tento názor se mi líbí, protože vyjadřuje, že se nejedná o nic jiného, než o dar. A co se má dělat s dary? Předávat je dál! A tak se o to snažím.

● Kterou z uměleckých činností preferujete?

To je pro mě opravdu těžká otázka. Mám rád všechny činnosti, a proto je pro mě velice těžké říci si, čemu se mám věnovat více a čemu méně. Několikrát jsem uvažoval o tom, že s něčím z toho, co dělám, přestanu, abych měl více času. Před pár lety jsem se vzdal divadla, a když se chvíli na to rozpadla i má kapela, vzalo mě to tak moc, že jsem se rozhodl, že

přestanu i hudebně tvořit, že si jen tak občas zahraju doma. Stejně jsem se nakonec k obojímu časem vrátil. Jediné, na co jsem zatím za celou tu dobu přišel a co mi dosti přidalo volného času, je to, že jsem přestal dělat věci, které nejsou až tak moc kreativní, které nemohu dělat tak, jak je cítím. Nebaví mě totiž něco kopírovat, napodobovat. Když tvořím, vymýšlím to po svém a neberu ohledy na to, jak postupují druzí, teprve potom se cítím radostně a sám sebou. To jsem asi zdědil po svém Otci Stvořiteli (*směje se*).

● **Co volný čas? Jak ho trávíte?**

Je to zvláštní, ale i když toho mám tolik, stále mi zbývá i nějaké to volno. Proto moc nerozumím lidem, kteří mají pouze jedno zaměstnání a říkají, že nemají čas na modlitbu, na Boha. Vše, co dělám (kromě zaměstnání v Mateřské škole) se snažím dělat večer, až mé dcery a někdy i manželka spí. Věřím totiž tomu, že do čeho člověk nejvíce investuje čas, to nejvíce roste, sílí a kvete. Proto se snažím, abych o svůj čas neokrádal mé nejbližší, tedy Boha a moji rodinu. Ne vždy se mi to ale daří. Občas je práce tolik, že když se večer zastavím a přemýšlím nad stráveným dnem, uvědomím si, že celý den sice pracuji pro Boha, ale moc jsem s Ním nebyl, nebo jsem sice celý den strávil s rodinou, ale v duchu byl někde úplně jinde, což je v obou případech nesmírná škoda!

● **Máte ustálený pracovní rytmus nebo podléháte momentální inspiraci?**

Oboje. Někdy sedím a usilovně přemýšlím tak dlouho, dokud na něco pořádného nepřijdu a někdy zase čekám na poště, nebo jdu po schodech domů a lup, nápad přijde z čista jasna, aniž bych chtěl. Ale když tak nad tou otázkou hlouběji přemýšlím, spíš se kloním k momentální inspiraci. Velice rád improvizuji, a tak hodně věcí (hlavně v divadle) vzniká rovnou před publikem.

Tomáš Velzel

Od 14 let působil jako dobrovolník ve Sdružení Virtus v Jeseníku (nízkoprahové zařízení pro děti ze sociálně slabých rodin), dále dělal dobrovolníka ve Sdružení Čtyřlístek v Šumperku, spolupracoval na vedení mnoha skautských, rytířských a jiných táborů. Během studia na SŠ Zábřeh (obor Výchovná a humanitární činnost) a na UP v Olomouci (obor Sociální pedagogika) absolvoval mnoho praxí v různých sociálních organizacích. V současné době je učitelem v MŠ Mohelnice. Je zakladatelem Divadélka S RADOSTÍ. Každoročně jezdí jako klaun na víkendy pro pěstounské rodiny, kde má mimo klauniád na starosti také program pro děti. Zahrál si v absolventském filmu "Angelus Domini" Martina Rýznara. Stal se spoluzakladatelem kapely Two Men. Před osmi lety se začal více věnovat výtvarnictví – malbě obrazů a grafickému designu. Jeho grafickou tvorbu můžete nalézt pod značkou Walking Design. V roce 2014 se stal otcem.

■ Na kytaru Tomáš hraje již od mládí.

■ Tento plakátek oslovoval účastníky CSM v Olomouci.

● Existuje něco, co Vás spolehlivě „nahodí“ do tvořivé nálady?

Zjistil jsem, že jméno Tomáš znamená v překladu dvojče, blíženeček. Víím, že jméno má pro každého člověka veliký význam. Jsem opravdu dvojče, blíženeček. Zpozoroval jsem na sobě, že mám dar sblížovat lidi, dělat dobrou atmosféru (ale dokážu i opak). To, jak se cítím, hodně ovlivňuje mé okolí, ale platí to i obráceně. Mám velkou schopnost empatie, která mi pomáhá vcítit se do nálady jiných lidí, skupin, situací, ale také do nálady obrazů, hudby, představení apod. Tato schopnost „vcítit se“ mi pomáhá i při mém vlastním tvoření. Když jsem unavený a nemám náladu, stačí, když si pustím, přehraju nebo prohlédnu něco zajímavého a hned jako bych tu tvořivou atmosféru „nasál“ do sebe a hlavou mi začínou běžet různé nápady.

● Kdy jste navázal spolupráci s Papežskými misijními díly?

Dohodli jsme se před dvěma roky. Doporučil mě můj kmotr Martin Rýznar, za což mu jsem opravdu vděčný! Moje první zakázka pro PMD byla nakreslit obrázek s tím, že pokud se bude líbit, můžeme pokračovat. Něco jsem vymyslel a čekal, co na to zadavatel řekne. Dlouhou dobu se nic nedělo, a tak jsem celou záležitost hodil za hlavu s tím, že se obrázek asi moc nelíbil. Nicméně za nějaký čas se mi ozval národní ředitel PMD Leoš Halbrštát s tím, že je to pěkné a rád by pokračoval dál. Pro PMD jsem vytvořil nejen řadu komiksů a Křížovou cestu, ale třeba také sešitek nesoucí název Zrození Krále, což je zamýšlení s obrázky pro děti na téma Vánočního příběhu, karetní hru s názvem Máš všech pět pohromadě (ta ještě čeká na vytisknutí), deskovou hru Cesta misionáře, dále pak různé pohlednice, péřka, obrázky

a několik kalendářů s úkoly na každý den. V současné době doděláváme misionářské omalovánky a pomalu pracujeme na misionářském zpěvníčku.

● Jaký máte vztah k misiím?

Dostali jsme od Boha obrovský dar, kterým je víra. Dary nejsou od toho, abychom si je nechávali chamtivě pro sebe, ale máme se o ně dělit s ostatními! Bůh nás obdarovává, aby skrze nás mohl obdarovat i ostatní. Proto si myslím, že evangelizace a misie jsou povinností každého křesťana.

● Jaké místo má ve vašem životě modlitba?

Modlitba je pro mě způsob vyjádření radosti z toho, co mi Bůh dal a dává, je pro mě jakýmsi voláním o pomoc k mému příteli, je rozhovorem s mým milým a zároveň vyjádřením cti mému Bohu. Tím ale neříkám, že se umím modlit a už vůbec ne, že se mi vždy modlit daří. Modlitba je jedním z mých velkých přání! Chtěl bych se umět modlit a chtěl bych se umět modlit ustavičně. Musím se za to více modlit!

● Nakolik je modlitba důležitá pro misionářskou činnost?

Evangelizace a misie bez modlitby nemají smysl. My totiž nikoho k Bohu jenom svými vlastními silami dovést nedokážeme. Obrátit srdce, to dokáže jenom ON! Vždyť my neumíme bez Boha ani opravdově milovat! Naše láska je často svazující, podmiňující, povyšující se apod. Proto, kdykoliv jednáme jenom sami za sebe, bez Boha, bez modlitby, uděláme často více škody než užítku. Modlitba je podle mě opravdu základem všeho.

● Na závěr ještě jednu otázku. Vaše bydliště Zábřeh na Moravě je znám jako rodiště slavného polárníka a dobrodruha Jana „Eskymo“ Welzla. Nejste alespoň vzdáleně příbuzní?

Když jsem se jednou bavil s panem Martinem Strouhalem, který o Janu Welzlovi napsal knihu a natočil dokument, zjistil jsem, že i když se mé příjmení píše trochu jinak než to polárníkovo, stále existuje nějaká možnost, že jsme vzdálení příbuzní, protože se jeho příjmení původně psalo stejně jako to mé. Jméno si nechal poněmčít až během studií v Německu (prý mu vadilo, že ho četli „Felcl“). Svého otce, po kterém nosím toto jméno, vůbec neznám a neznám ani rodinu z jeho strany, takže o možném příbuzenství nevím.

Připravil Luděk Bárta ■

■ Tomáš je autorem i těchto veselých maňásků a pláteků.

■ Do svých rolí se opravdu vžívá 😊.

Modlitba za misie

„Modlitba je klíč, který otevírá Boží srdce. Ona jediná dokáže stále znovu přivádět Boha do tohoto našeho světa a stejně tak pouze ona jediná umí stále znovu přivádět člověka a svět k Bohu – jako marnotratného syna ke svému otci, který v plnosti své lásky k synovi nečeká nic jiného, než že jej bude moci znovu obejmout.“

Slova papeže Františka otvírají téma tohoto vydání Misijního zpravodaje, které se většinou z vás dostane do rukou těsně před Misijní nedělí, kterou oslavíme 22. října 2017. Již po jednadvadesáté se v tento den v katolických kostelích celého světa společně sejdeme, abychom si připomněli víc než jindy slova z Matoušova evangelia: „*Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jménu Otce i Syna i Duchu svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.*“ (Mt 28, 19-20)

Peníze nebo modlitba?

Misijní poslání církve lze podporovat jak materiálně prostřednictvím darů, tak duchovně skrze modlitbu. Někdy dát ze svého hmotného nadbytku desátek, který nám nijak nechybí, nemusí být totéž, jako věnovat desátek růžence na dobrý úmysl ve chvíli, kdy padáme únavou... Ale obojí má svůj význam. Bez finančních prostředků nelze nic vybudovat, bez přímluvné modlitby zase může naplnění dobra chvíli trvat. Proto je v pořádku, když každý přispívá tím, co ve své situaci vnímá jako smysluplné.

Cesta, Pravda, Život

Jak se dočtete v poselství Svatého otce ke Světovému dni misií, církve je misijní už ze své samotné podstaty. Svět nabízí mnoho cest, po nichž se můžeme vydat za svým štěstím, ale v přemíře možností, které dnes máme, lze také snadno uvíznout na scestí či úplně zabloudit. Jak poznat to pravé?

„*Evangelium je radostnou zvěstí, která v sobě nese nakažlivou radost, neboť obsahuje a nabízí nový život: život vzkříšeného Krista, který odevzdává svého oživujícího Duchu a stává se pro nás Cestou, Pravdou a Životem. Je Cestou, která nás zve, abychom ho s odvahou a důvěrou následovali. Při následování Ježíše jako své Cesty zakoušíme Pravdu a dostáváme Život, jenž znamená plné společenství s Bohem Otcem v síle Duchu Svatého, osvobozuje nás od každé formy sobectví a je zdrojem tvůrčí lásky. (...) Jde o to ,vykročit z vlastního pohodlí a mít odvalu vydat se do všech periférií, které potřebují světlo evangelia‘. Církevní misie povzbuzuje postoj trvalého putování různými pouštěmi života, různými zkušenostmi hladu a žízně po pravdě a spravedlnosti. Církevní misie inspiruje zkušenost trvalého exilu, aby člověk žíznící po nekonečnu mohl*

Občas se nám do Národní kanceláře ozývají dlouhodobí dárci, kteří se najednou ocitli v tíživé finanční situaci a omlouvají se, že již dál nemohou posílat peníze a že je kvůli tomu tíží svědomí. Nemusí. Skutečná pomoc je vždy dobrovolná a nikdy by nám samotným neměla způsobovat problémy.

Pokud je vám misijní myšlenka blízká, ale sotva vyjdete se svými příjmy, možná dokážete denně ušetřit pár minut svého volného času, který jste ochotni misiím věnovat. Buď pravidelnou modlitbou v rámci některé z členských aktivit, jako je například Misijní růže, anebo dobrovolnou výpomocí jako třeba při organizování jarmarku, pečení štrúdlů a koláčů nebo zdobení kostela na Misijní neděli. Rozhodně to nebude mít menší hodnotu než kdybyste poslali finanční prostředky. Žádná pomoc není malá, stejně jako žádný dar není malý. Vždy záleží na možnostech, protože ty poukazují na míru naší vlastní oběti ve prospěch někoho, kdo je na tom hůř než my.

■ Teď se před Tvým křížem skláním, pokornou prosbou Tě slavím...

pocítit svou situaci exulanta směřujícího do trvalé vlasti po cestě, jež se rozprostírá mezi oním „už“ a „ještě ne“ nebeského království. (...) Ježíšova osoba a radostná zvěst, kterou On hlásá, i nadále fascinuje mnohé mladé. Ti hledají cesty, na nichž by mohli naplnit odvahu a touhu svých srdcí sloužit lidstvu. (...) Papežská misijní díla jsou cenným nástrojem pro to, aby se v každém křesťanském společenství probouzela touha vycházet ze svých vlastních hranic a z vlastních jistot a aby se získával rozmach pro hlásání evangelia všem. Díky každodenně žité hluboké misijní spiritualitě a trvalému úsilí o misijní formaci a vzdělávání jsou děti, mládí, dospělí, rodiny, kněží, řeholníci, řeholnice a biskupové zainteresovaní v tom, aby v každém rostlo misijní srdce. Světový den misíí organizovaný Dílem pro šíření víry je vhodnou příležitostí pro to, aby misijní srdce křesťanských společenství vycházelo vstříc naléhavým a rozsáhlým potřebám evangelizace svou modlitbou, svědeckvím života i společenstvím majetku,“ připomíná ve svém letošním dopise papež František.

■ Celé poselství Svatého otce k letošnímu Světovému dni misíí si můžete přečíst na misijním webu: <http://www.missio.cz/headline/misie-je-jadrem-krestanske-viry/>

■ „Evangelium je radostnou zvěstí, která v sobě nese nakažlivou radost, neboť obsahuje a nabízí nový život,“ vzkazuje všem misionářům papež František.

Misie a modlitba

Staré známé přísloví – „*modlitba je dýchání duše*“ vyjadřuje mnohem více, než je na první pohled zřejmé. Svatý Pavel v listě Soluňanům píše: „*Bez přestání se modlete.*“ (1 Sol 5, 17).

Jenom ten, kdo se opravdu modlí, a to ne jenom nějaké naučené texty, ale žije modlitbou, tzn. vztahem s živým Pánem každý dobrý den, o tom může něco povědět a také rozumět tématu, které je zde naznačeno, tedy být přesvědčivým svědkem samotného Vzkříšeného Bohočlověka Ježíše. Modlitba je také ticho a usebrání, bez kterého jen těžko pronikneme do smyslu misijního díla. Ano, kdo chce porozumět smyslu misie v duchu Kristova poslání, musí mít téhož ducha, jako měl On, první misionář poslaný od Nebeského Otce na tento svět. Žít naplno svoji katolickou (všeobecnou) křesťanskou identitu, svátostný život, především čerpat z nevyčerpatelného zdroje a pokladu všech pokladů, kterým je Eucharistie, živý Kristus, který se nám dává za pokrm. Tento lék nesmrtnosti a „sérum“ věčného života, oživující blahodárny lék proti jakémukoliv „uštknutí“ zlem, je zárukou a nesmírnou posilou každého pravého katolického (univerzálního) misionáře, který v síle Toho, kterého přijal, jde a zvěstuje neohroženě

Pokorná modlitba dosahuje milosrdenství

Stejně jako ve všem ostatním, tak i u modlitby platí pravidlo, že její kvalita, tedy hloubka a postoj srdce, jsou mocnější než její délka či četnost. Zamýšlel se nad tím papež František v několika svých katechezích, které vám zde nabízíme. Jako téma mu posloužila podobenství o farizeovi a celníkovi (Lk 18,9-14), které přetiskujeme téměř celé, a o soudci a vdově (Lk 18,1-8). To si ve zkrácené podobě můžete přečíst v rámečku „Proč je důležité v modlitbě neochabovat“.

Katecheze papeže Františka na generální audienci v červnu 2016

Oba protagonisté jdou do chrámu se modlit, ale svým naprosto odlišným počínáním dosáhnou opačných výsledků. Farizeus „stál“ (v.11) a modlil se mnoha slovy. Jeho modlitba je sice děkovnou modlitbou k Bohu, ale ve skutečnosti se honosí svými zásluhami, má pocit nadřazenosti nad „ostatními lidmi“, které označuje za „lupiče, podvodníky, cizoložníky“ jako kupříkladu „tamhleten celník“ (v.11). Právě tady je však problém. Farizeus se modlí k Bohu, ale po pravdě řečeno hledí sám na sebe. Modlí se k sobě a místo toho, aby měl před svým zrakem Pána, dívá se do zrcadla. Přestože se nachází v chrámu, necítí potřebu padnout na kolena před Božím majestátem, stojí, je si jistý, jako by byl pánem chrámu! Vypočítává dobré skutky, které vykonal, je bezúhonný, dodržuje Zákon víc než třeba, postí se „dvakrát za týden“ a dává „desátky“ ze všeho, co vlastní. Spíše než v modlitbě libuje si farizeus v dodržování předpisů. Jeho postoj a jeho slova jsou však přece vzdáleny způsobu, jakým jedná a mluví

své poznání, a to nejen vlastními schopnostmi, ale především Božskou mocí, která na něm spočívá.

Ano, každé pravé a požehnané misijní dílo vychází ze slavení Nejsvětějšího tajemství, kterým je Eucharistie, život neustálého „dýchání duše“, kterým je modlitba k Otci, skrze Syna v Duchu Svatém. Tak to bude až do konce světa.

Na otázku Proč misie dnes? - odpovídá také Jan Pavel II. v dokumentu Redemptoris missio 11: „*Otevřít se Kristově lásce znamená pravé osvobození*“. Pokušení dneška spočívá v tom, zredukovat křesťanství na lidskou moudrost a udělat z něho současně nauku příjemného života. Ve značně sekularizovaném světě nastoupila „*postupná sekularizace spásy*“, za kterou se bojuje jistě ve prospěch člověka, ale člověka, který je sám rozpolcen a omezen na horizontální dimenzi. My naproti tomu víme, že Ježíš přišel, aby přinesl úplnou spásu; spásu, která chce vykoupit celého člověka a všechno lidstvo, a otevírá mu úžasné horizonty Božího synovství. Ti, kteří jsou včleněni do katolické církve, mohou se cítit privilegováni, avšak právě proto jsou ještě více **povinni svědčit** o víře a o křesťanském životě ...necht si uvědomí, „*že si své vynikající postavení nezískali vlastní zásluhou, ale obdrželi je zvláštní Kristovou milostí*“.

Karel Soukal, diecézní ředitel pro apoštolský exarchát ■

Bůh, který má všechny lidi rád a nepohrdá hříšníky. Onen farizeus naopak pohrdá hříšníky a také na ně ukazuje. Tento farizeus, který se považuje za spravedlivého, nedbá na to nejdůležitější, totiž na přikázání lásky k Bohu a k bližnímu.

Jaké je ve skutečnosti naše srdce?

Nestačí se tedy ptát, kolik se modlíme. Musíme se tázat, jak se modlíme či lépe, jaké je naše srdce. Je zapotřebí zkoumat jej, vážit myšlenky a city a vykořenit aroganci a přetvářku. Já se však ptám: je možné se modlit arogantně? Lze se modlit pokrytecky? Nikoli. Modlit se můžeme jediné tak, že staneme před Bohem tak, jak jsme. Nikoli jako farizeus, arogantně a pokrytecky. Všichni jsme strháváni ukvapeností denního rytmu, často se honíme za senzacemi, jsme ohromováni a zmateni. Je nezbytné učit se nacházet cestu ke svému srdci. Obnovit hodnotu důvěrnosti a ztišení, neboť tam se s námi setkává Bůh a promlouvá k nám. Jedině, vyjdeme-li odtud, můžeme se setkat s druhými a mluvit s nimi. Farizeus se vydal do chrámu, je si jistý sebou, ale nevšimne si, že ztratil cestu svého srdce.

Proč je důležité v modlitbě neochabovat

Papež František se v jedné své promluvě během generální audie zamýšlel také nad podobností o soudci a vdově, kdy bezmocná žena neustále prosila nespravedlivého soudce o slitování a ten jí nakonec pro její neodbytnost vyhověl. „*Tím spíše se Bůh, který je dobrý a spravedlivý, zastane svých vyvolených, kteří k němu volají ve dne v noci, nenechá je dlouho čekat, ale zastane se jich rychle,*“ a dodal: „*Podobenství, které jsme právě vyslechli, obsahuje důležité poučení: Je třeba stále se modlit a neochabovat. Nejde tedy o to modlit se občas, když se mi chce. Nikoli. Ježíš říká, že je třeba stále se modlit a neochabovat. Bůh vyslyší svoje děti neprodleně, i když to neznamená, že tak učiní v tom čase a tím způsobem, jak bychom chtěli. Modlitba není kouzelná hůlka!*“ upozorňuje Svätý otec na úskalí očekávání, že se prosby budou plnit způsobem, jaký si my sami přejeme: „*Modlitba pomáhá uchovávat víru v Boha a svěřovat se mu, i když nerozumíme Jeho vůli. Sám Ježíš, který se hodně modlil, je nám v tom příkladem,*“ pokračoval František ve vysvětlování příkladu z evangelia. Ježíš si při modlitbě v Getsemanské zahradě také toužil vyprosit odejmutí údělu, z něhož měl přirozený lidský strach, přesto však věděl, že jeho přání není rozhodující, protože nebeský Otec má s každým z nás své záměry. A tak se Boží vůli zcela odevzdal. „*Bůh opravdu Ježíše vysvobodil ze smrti a umožnil mu nad ní definitivně zvítězit, avšak cesta k tomuto vítězství vedla skrze smrt,*“ vysvětlil papež, že Ježíšovi na prvním místě záleželo na vztahu s Otcem. A právě tak by měla působit i modlitba: „*Proměňuje touhu a utváří ji podle Boží vůle, ať už je jakákoli, protože kdo se modlí, uchází se především o sjednocení s Bohem, který je milosrdnou Láskou. Věřící člověk se proto nemá přestat modlit, když necítí žádnou odezvu. Jeho víra se tím proměňuje: Nesmíme upustit od modlitby, i když není opětována. Modlitba uchovává víru a bez ní víra vrávorá! Prosme Pána o víru, která se stává ustavičnou a vytrvalou modlitbou,*“ uzavřel František svou katechezi na téma neodbytnosti v modlitbě.

■ Bůh má slabost pro pokorné – pokornému lidskému srdci otevírá i On srdce svoje.

Prázdné ruce a obnažené srdce

Celník však stanul v chrámu s pokorou a kajicně: „*zůstal stát vzadu, neodvažoval se ani pozdvihnout oči k nebi, ale bil se v prsa*“ (v. 13). Jeho modlitba je velice krátká, ne jako ta farizeova: „*Bože, buď milostiv mně hříšnému!*“. Nic víc. Krásná modlitba. Výběřčí daní, kterým se říkalo celníci, byli totiž považováni za nečisté, podřízené cizí nadvládě, lidé je neměli v oblibě a všeobecně byli řazeni mezi „hříšníky“. Podobenství učí, že spravedlivým či hříšníkem se nikdo nestává svou sociální příslušností, ale způsobem, jakým se vztahuje k Bohu a jakým se vztahuje k bratřím. Gesta pokání a pár jednoduchých slov celníka dosvědčují, že si je vědom ubohosti svého postavení. Jeho modlitba jde k podstatě. Počíná si skromně, je si jistý jenom tím, že je hříšníkem, který potřebuje slitování. Farizeus nic nežádal, protože už všechno měl; celník však jen žadonil o milosrdenství Boží. A to je krásné: žadonit o milosrdenství Boží. Předstupuje s „prázdnýma rukama“, s obnaženým srdcem a uznává, že je hříšníkem. Celník nám všem ukazuje nutnou podmínku obdržení Pánova odpuštění. Nakonec se právě on, tolik pohrdaný stává vzorem opravdového věřícího.

Pokora je podmínkou milosrdenství

Ježíš uzavírá toto podobenství výrokem: „*Říkám vám: Celník se vrátil domů ospravedlněn, ne však farizeus. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen*“ (v.14). Kdo je z těch dvou více zkažený? Farizeus. Ten je vzorem zkaženosti. Předstírá modlitbu, ale dokáže se jenom napařovat před zrcadlem. Je zkažený a modlitbu předstírá. Kdo se totiž v životě považuje za spravedlivého, soudí druhé a pohrdá jimi, je zkažený a je pokrytec. Pýcha kompromituje každý dobrý skutek, vyprazdňuje modlitbu, vzdaluje od Boha i od druhých. Bůh si libuje v pokoře nikoli proto, aby nás pokořil. Pokora je spíše nezbytnou podmínkou, aby nás pozvedl a zakusili jsme milosrdenství, které zaplní naši prázdnotu. Modlitba pyšného nedojde k Božímu srdci, pokora ubožáka Její však otevírá dokořán. Bůh má jednu slabost, slabost pro pokorné. Pokornému srdci Bůh zcela otevírá svoje srdce. Tuto pokoru vyjadřuje Panna Maria ve chvalozpěvu Magnificat: „*Shlédl na svou nepatrnou služebnici. [...] jeho milosrdenství trvá od pokolení do pokolení k těm, kdo se ho bojí*“ (Lk 1,48.50). Kéž nám naše Matka pomáhá modlit se pokorným srdcem.

Přeložil Milan Glaser (zdroj: Radio Vaticana, mezititulky redakce MZ)

Téma připravila Veronika Pavlů s využitím zpráv Radia Vaticana ■

Živý růženec se modlíme už téměř 200 let

S myšlenkou živého růžence přišla v roce 1826 Pauline Jaricot, zakladatelka Papežského misijního díla šíření víry, aby podpořila misionáře i celé misijní úsilí církve. Z této iniciativy vychází tzv. Misijní růže, neboli modlitba živého růžence za misie, při níž se dvacet lidí modlí denně dle rozpisu jeden desátek růžence, a jsou tak vzájemně modlitbou spojeni v jednu misijní růži.

Vždy 20 lidí se tak spojuje do jediné růže, která je tvořena z dvaceti tajemství (růženec radostný, bolestný, slavný a růženec světla). Členové živého růžence se zavazují denně k modlitbě jednoho předem určeného desátku, který se po měsíci mění. Skupinka živého růžence se tak denně pomodlí celý růženec.

Misijní růže

Do Misijní růže – modlitby živého růžence za misie se u nás denně zapojují stovky lidí.

Chcete se k nim přidat?

Přihlaste se zde: <http://www.missio.cz/prihlaska-clena/> nebo kontaktujte Národní kancelář. Dostanete svoji kartičku s rozpisem jednotlivých tajemství a členským číslem. Kartička zůstává po celou dobu členství stejná. Každý kontinent má na misijním růženci svou barvu, proto při modlitbě prosíme za celý svět.

Za všechny živé i zemřelé členy a dobrodince PMD je každý den v 17 hodin sloužena ve vatikánské bazilice sv. Petra mše svatá.

Misijní kříž

Tento kříž byl darovaný do ČR v jubilejním roce 2000 Sv. otcem Janem Pavlem II. a v případě zájmu si ho lze zapůjčit pro různá modlitební setkání nebo na oslavu Misijní neděle. Součástí je kniha, do níž se zapisuje jméno společenství, příležitost, při níž byl Misijní kříž použit, a modlitební úmysly. Misijní kříž je uložen v Národní kanceláři, kde si jeho zapůjčení můžete objednat.

Těžký kříž nesený s velkou láskou

Příběh zakladatelky živého růžence – Pauliny Jaricotové

Svatý farář arský Jean Baptiste Vianney se jednou vyjádřil: „*Znám osobu, která nese těžký kříž s velkou láskou.*“ Tím měl na mysli zakladatelku Společenství živého růžence Paulinu Jaricotovou, obdivuhodnou ženu 19. století, kterou sekretář vatikánské Kongregace pro evangelizaci národů mons. Savio Hon Tai Fai u příležitosti 100. výročí úmrtí přirovnal k biblickému Davidovi zápasícímu s Goliášem. Tímto obrem a zároveň symbolem zla je podle onoho hodnostáře osvícenská Velká francouzská revoluce a její dědictví, s nímž tato Kristova následovnice musela celý život bojovat.

Pocházela z francouzského Lyonu, kde se narodila 22. července 1799. Její rodiče Antoine a Joanna patřili k dobře situovaným měšťanům, vlastnícím tkalcovskou manufakturu a několik obchodů. Byli velmi zbožní, před revolucí v roce 1789 finančně podporovali řadu církevních institucí, hlavně klášterů. Během revolučního běsnění let 1789–1799, kdy byla katolická víra postavena mimo zákon, se mohli účastnit mše svaté pouze tajně a ve svém domě přijímali a ukrývali katolické kněze, jimž hrozila poprava. V utajení byly pokřtěny i některé z jejich 7 dětí, Paulina jako nejmladší roku 1799. Téhož roku však ilegalita Katolické církve skončila, neboť Napoleon Bonaparte, jenž se právě ujal vlády, vrátil katolíkům možnost legálního působení.

Radikální změna života

Jaricotovi obnovili svoji materiální i duchovní pomoc církevním institucím. Jejich dům se nazýval „Betanie“, navštívil ho jednou i mladý J. B. Vianney. V této atmosféře mladá Paulina vyrůstala. Ve svém mladistvém zbožném nadšení toužila odjet na misie do Číny, aby tam prala kostelní prádlo, vařila pro misionáře a pro chudé a věnovala se životu modlitby.

Vaše úmysly

Napište nám své přímlyvy a modlitební úmysly, abychom je mohli zaslat řeholníkům, řeholnicím a všem, kteří se je rozhodli vkládat do svých modliteb.

Za Vámi zasláné úmysly se modlí vybrané řeholní komunity vždy jeden týden. Úmysly rozesíláme v týdenním intervalu a jinde je nezveřejňujeme. Poslat nám je můžete prostřednictvím formuláře na webu (<http://www.missio.cz/vase-umysly/>) nebo mailem na pmd@missio.cz.

Rodiče však pro ni měli připravený jiný plán. V 15 letech se chystala k zasnubám, ale nešťastně spadla ze stolu a poranila si nohu natolik, že se musela delší dobu léčit. Zásnuby byly odloženy, zranění Paulinu poznamenalo natolik, že jí až do konce života působilo problémy s chůzí. Nemoci se staly jejím doživotním údělem. Ve svých 35 letech onemocněla téměř smrtelně, byla však zázračně uzdravena.

To vše prohloubilo její duchovní život. Paulina se již jako šestnáctiletá definitivně rozhodla věnovat výhradně Bohu a našla pro to nakonec pochopení i u svých zbožných rodičů.

V této orientaci ji utvrdily postní rekollece, jichž se ve svých 17 letech v jednom kostele rodného Lyonu účastnila. Dával je oblíbený a zbožný kněz Jean Wuertz. Tématem byla lidská marnivost. Slova P. Wuertze zasáhla Paulinu tak hluboko, že za ním zašla do sakristie a ptala se, co má dělat, neboť patří k její přirozenosti jakožto ženy, že se chce líbit na prvním místě lidem. Kněz jí odpověděl, ať se snaží líbit na prvním místě Bohu – a potom teprve lidem.

Pro Paulinu to byl signál k radikální změně života. Odstranila všechny drahé šaty a ozdoby, které si díky bohatým rodičům mohla dovolit, a začala se oblékat skromně. Zbavila se také všeho zbytečného přepychu ve svém pokoji, vyhledala dokonce i malíře, který předtím namaloval její portrét v drahých šatech, aby ji přemaloval ve skromném oděvu.

Misijní srdce

V roce 1816 složila soukromě slib čistoty. Uvažovala i o vstupu do kláštera, zjistila však, že nemá řeholní povolání. Pán k ní hovořil vnitřním hlasem. P. Wuerst, její duchovní vůdce, žádal, aby to zapisovala. Tak vznikl její duchovní deník, nazvaný „Historie mého života“. Týká se doby mezi 18. a 20. rokem věku Pauliny. Během nemoci v roce 1822 napsala náboženský traktát „Eucharistie – nekonečná láska“, který P. Wuerst anonymně vydal. Teologové žasli nad výstižnými pravověrnými formulacemi, vystihujícími vroucí vztah Pauliny k Ježíši v Nejsvětější svátosti. Přítomnost Krista v Eucharistii chápe Paulina jako nejmocnější projev lásky Boha k člověku.

Její počáteční touha odjet na misie se ukázala jako nerealizovatelná. Přesto se jí nevzdala a rozhodla se, že když nemůže být u misionářů a jejich svěřenců přítomna fyzicky, bude tam alespoň duchovně skrze modlitbu a obět. S pomocí svého bratra Filease Jaricota, který byl knězem, obnovila modlitební společenství nazvané „Dílo šíření víry“. To mělo svůj počátek už v 17. století, kdy vzniklo na podporu misí mezi protestanty, později se transformovalo v modlitební hnutí za misie mezi pohany. Po vypuknutí Francouzské revoluce zaniklo, ale Paulina je se svým bratrem znovu uvedli do života. A nezůstalo pouze u modliteb. Paulina přesvědčila dělnice v továrně svých rodičů, kterou nyní vedla její sestra společně s manželem, aby věnovali z každé své výplaty 1 sou (cca našich 20 haléřů) na podporu misí.

Vnuknutí od Pána

Roku 1819 jí Pán při večerním rozjímání sdělil nevšední plán na velkolepou modlitební iniciativu. Vzniklo Společenství živého růžence, původně zamýšleno jako podpora misí, poté však jako modlitební akce na jakýkoliv dobrý úmysl. P. Wuerst k tomu dal svůj souhlas. Vše spočívalo na modlitebních skupinách po 15 lidech, neboť 15 bylo desátků sv. růžence (růženec

světla byl doplněn až v roce 2002). Každý člen se měl denně pomodlit jeden desátek na daný úmysl a jednou za měsíc se věnovat rozjímání na toto téma. Dále měl nalézt pět dalších osob, ochotných se zapojit do Živého růžence, a ročně věnovat 5 franků na podporu dobrého katolického tisku a kvalitních náboženských knih. Sám papež Lev XII. udělil Živému růženci své požehnání.

Mylně by se ale někdo domníval, že Paulina se věnovala pouze modlitbě a praktický život ji nezajímal. Roku 1831 založila neřeholní komunitu nazvanou „Sdružení dcer Mariiných, sester milosrdenství“, které se věnovalo charitativní práci.

Chudobná a nemocná

Velmi citlivě vnímala také sociální křivdy. Dbala na to, aby v rodinném podniku Jaricotových dělnice-tkadelny dostávaly důstojnou mzdu dostačující k živobytí. Roku 1830 zakládá za pomoci sociálně citících podnikatelů tzv. „Nebeskou banku“, jež poskytovala výhodné půjčky lidem, kteří se ocitli bez peněz.

Paulina se mnohokrát zastala sociálně slabých, zejména jí vadilo, že zaměstnavatelé neplatí dělníkům náležitou mzdu, za niž by uživilí rodiny. Rozhodla se proto sama jednat a zakládá huť, kterou nazvala „Notre Dame“.

Podnik prosperoval, bohužel ale nakonec pronikli do jeho vedení nezodpovědní lidé a dokonce i podvodníci, kteří firmu zadlužili. Huť „Notre Dame“ roku 1852 zkrachovala. Ti, kteří to zavinili, se vytrahovali a Paulina jako majitelka musela všechno zaplatit. Rodina jí nemohla pomoci, rodiče a velká část sourozenců už nežili, proto se firma Jaricotových ocitla v cizích rukou. Podobně zanikla i „Nebeská banka“. Paulina přišla úplně o všechno, roku 1852 byla vedena v úředních dokumentech jako chudá osoba potřebující sociální pomoc.

■ Interiér domu Jaricotových v Lyonu (zdroj: wikimedia)

■ Hrob P. Jaricotové v kostele Saint Nizier v Lyonu je také místem pro usebrání a modlitby (zdroj: paulinejaricot.org)

Potom až do své smrti v roce 1862 žila v bídě a zapomenutí, neustále sužovaná nemocmi. I po smrti si na ni jen málokdo vzpomněl. Situace se změnila až roku 1879, kdy Paulinina spolupracovnice Julia Maurim vydala její životopis pod názvem „Vzpomínky na přítelkyni“. Kniha se dostala až k papeži Lvovi XIII. a velmi ho zaujala. Roku 1910 za papeže sv. Pia X. byl zahájen informační proces k její beatifikaci a papež sv. Jan XXIII. v roce 1963 potvrdil její hrdinské ctnosti, takže jí přísluší titul „Boží služebnice“.

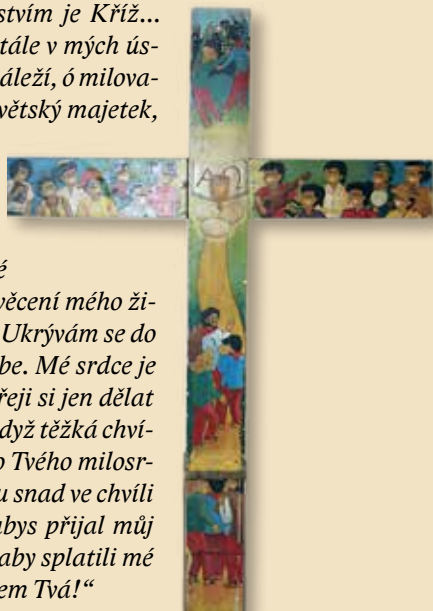
Poklad v nebi

Posuzováno čistě pozemskými očima bylo dílo Pauliny Jaricot krachem. Proč ji ale potom mons. Fai, jak uvádíme na počátku článku, přirovnává k Davidovi, k vítězi nad Goliášem? Odpověď najdeme u samotného Ježíše Krista. I jeho pozemský život skončil vlastně fiaskem kříže, které se ale ve skutečnosti stalo obrovským vítězstvím. Boží logika je zcela jiná než lidská. Bezbožecké osvícenství, jež vyvrcholilo Francouzskou revolucí, přetavilo mentalitu lidí v tom smyslu, že vnější úspěch, poznamenaný kariérou, slávou a penězi, je tou nejvyšší hodnotou. Paulina Jaricot patří k těm Kristovým svědkům, kteří potvrzují něco zcela jiného. Všechny pozemské úspěchy lidí nakonec skončí jejich smrtí, natrvalo zůstane pouze to nadpřirozené, co jsme se snažili vybudovat. Paulina Jaricot zkrachovala se svými projekty na této zemi, ale to duchovní, co vytvořila, zůstalo a nadále se rozvíjí, především Živý růženec.

Převzato se svolením z www.farnosthlucin.cz (mezititulky redakce MZ) ■

Modlitba Pauline Jaricot, nalezená po její smrti

*„Má naděje je v Ježíši, mým jediným bohatstvím je Kříž...
Vždy budu Pánu žehnat a Jeho chvála bude stále v mých ústech. Zbožňuji vůli mého Boha. Co mi na tom záleží, ó milovaná a líbezná vůli Boží, vezmeš-li mi všechn světský majetek, pověst, čest, zdraví a život; co na tom záleží, necháš-li mne klesnout do hloubky ponížení. Co na tom záleží, jestliže odměnou naleznu skrytý oheň Tvé božské lásky? Jak šťastná budu, budu-li moci zemřít pro Tebe a pro mé bližní. Ježíši, Knězi a Oběti, odevzdávám zasvěcení mého života a kříž, který nesu, Tvé Krvi za mě prolité. Ukrývám se do Tvých Zranění a všechnu sílu očekávám od Tebe. Mé srdce je připravené, ó Pane, mé srdce je připravené. Přeji si jen dělat vše ke Tvé větší slávě. Spoléhám na Tvou sílu, když těžká chvíle nastane, ne na svou. Vkládám své naděje do Tvého milosrdenství. Svěřuji Ti, Pane, všechny, kterým budu snad ve chvíli mé smrti zavázána, a naléhavě Tě prosím, abys přijal můj život a mou krev jako oběť za ně, a mí přátelé aby splatili mé závazky po mé smrti. Maria, ó Matko moje, jsem Tvá!“*

Adorace pro misie

Další modlitební aktivitou pro jednotlivce, společenství, řeholnice a řeholníky, farnosti a jiné zájemce je Adorace pro misie. Jejím cílem je setkat se v osobní modlitbě s Misionářem světa Ježíšem Kristem, který nás k modlitbě a bdění vybízí, a sklonit se před Pánem, a celým svým bytím mu děkovat, chválit ho, naslouchat mu a předkládat Nejvyššímu své vlastní chvály i prosby. Také se modlit za Sv. otce, který Papežská misijní díla a církev vede, a spojit se skrze Ježíšovu přítomnost s lidmi všech kontinentů, a ve světle Jeho lásky vnímat potřeby chudých, nemocných i trpících. Během adorace také můžeme vyprošovat milost víry pro ty, kteří ji nemají, a odvahu pro věřící, aby se o víru chtěli a dokázali dělit. Tím vším pak podpoříme misijní úsilí světové církve, misionáře a rozkvět misíí. Můžeme také svěťovat Pánu misie v naší zemi, aktivity PMD a vzájemnou spolupráci či vkládat do Božích rukou prosbu za dostatek lidí ochotných dát se plně do služeb evangelia či za hojnost povolání u nás i ve světě.

Jak na to?

- zajistit si možnost adorace, návštěvu kostela či kaple
- určit si pro adoraci pravidelný čas
- oslovit a pozvat lidi z okolí
- adorace může být v tichu, doprovázená hudbou nebo četbou Písma svatého
- pokud se již při jiných příležitostech adorací účastníte, stačí, když přidáte úmysl na misie
- vyplnit a poslat přihlášku do Národní kanceláře PMD

Přihlášení členové dostávají členské číslo a také dvakrát ročně Misijní zpravodaj. V modlitbě na ně myslí i lidé z misí a denně přináší oběť mše svaté mnoho misionářů ve všech kontinentech.

Chcete se zapojit do aktivity Adorace pro misie?

Přihlaste se zde: <http://www.missio.cz/prihlaska-clena/>

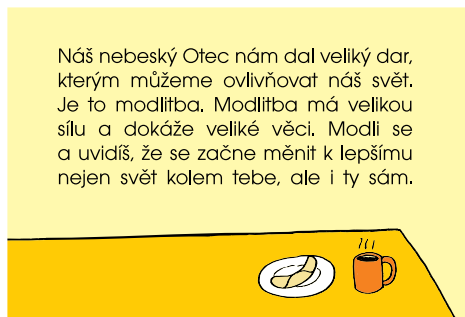
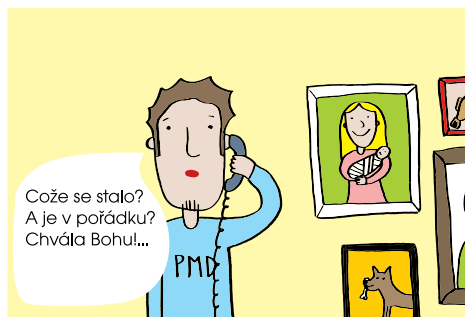
Nové misijní materiály

Vánoční příběh Zrození Krále

K Vánocům jsme pro vás připravili dárek v podobě sešitku s názvem Zrození Krále, jehož autorem je výtvarník Tomáš Velzel. Ten v něm citlivě a srozumitelně vypráví dětem příběh o narození Krista a doprovází ho svými kresbami. Čtenáře vede k zamyšlení nad největším darem, který o Vánocích dostáváme, a připomíná nám, že za něj máme stále děkovat a nenechávat si tuto radostnou zprávu pro sebe. Jak naplňovat toto poselství a poslání misionáře nám v příběhu dává jednoduchý návod papež František. Vánoční příběh Zrození Krále si můžete objednat i v tištěné podobě v Národní kanceláři PMD.

SÍLA MODLITBY

Ze života Misijních klubek

Pokud vás zajímá, čím žila Misijní klubka v uplynulém půlroce, tak směle pokračujte ve čtení. Výčet aktivit malých misionářů samozřejmě není a ani nemůže být úplný, ale třeba jako další inspirace pro vaše vlastní aktivity určitě dobře poslouží.

Lednové setkání Misijního klubka v **Trutnově** využili k besedě o životě chudých lidí v Indii, ve státě Kárnatoka. Jako hosta pozvali Martinu Vágner Dostálovou, která Indii se třemi dalšími spolupracovnicemi Diecézní charity v roce 2015 navštívila. Díky jejímu zajímavému vyprávění a prezentaci si děti rozšířily obzory, ale hlavně byly povzbuzeny do další práce pro misie.

Letošní jarní prázdniny zakončilo Misijní klubko v **Lidečku** „vikendovkou“ na faře v Bra-třejově. Během pobytu si děti zahrály různé hry, zazpívaly a chystaly se na nadcházející Misijní jarmark. Sobotní večer okořenil ples.

Misijní karneval uspořádala již popáté Papežská misijní díla v **Letohradě-Orlici** pro děti i dospělé v neděli 26. února. „*Pro stále se zvyšující zájem jsme se rozhodli připravit letošní karneval ve větším sále Orlovny, aby děti měly větší rozlet,*“ řekla Monika Vychytilová, vedoucí Misijního klubka v Letohradě a jedna z organizátorek akce. Vedle soutěží, písniček a tanců, byla připravena hra „Hledej svůj dárek a pomůžes v misiích“. Dobře se bavili i rodiče, na které čekaly sportovní aktivity. Výtěžek akce byl věnován na jeden z projektů PMD.

Děti ze **svitavského** Misijního klubka vedly během postní neděle křížovou cestu pro farnost. Jako inspiraci využily text Křížové cesty pro malé misionáře od Tomáše Velzela. Pouť po jednotlivých zastaveních doprovázely zpěvem písně Byl jsi tam. Výrazem poděkování a odhodlání ke zvěstování evangelia byl závěrečný zpěv hymny Papežského misijního díla dětí.

V sobotu 1. dubna odpoledne pozvali v **Tišnově** děti z farnosti k velikonočnímu tvoření. Malovaly se perníčky, vyráběly se kraslice či zapichovací dekorace, selo se obilí do nazdobených květináčků. Kluci na dvoře mezitím s otcem Josefem Rybeckým pletli pomlázky. Nejvíce děti bavilo vyrábět hlavy panáčků plněné pilinami, kterým po pořádném navlhčení začnou růst zelené „vlasy“ – tráva. Navečer přichystaly z vyrobených věcí jarmark, který se uskutečnil hned druhý den v neděli. S výsledkem byli organizátoři spokojeni, díky všem

■ Misijní klubko z Lidečka nabízí své výrobky na podporu PMD.

■ Misijní karneval v Letohradě-Orlici si společně užili malí i velcí.

■ Děti ze svitavského Misijního klubka se během postní doby účastnily křížové cesty.

■ Jak vytvořit dárky pro Misijní jarmark zaujatě poslouchají děti i dospělí v Tišnově.

zapojeným výrobcům a štědrým dárcům podpořili projekty Papežského misijního díla dětí v Zambii částkou 26 000 Kč.

Oslavy Velikonoc spojené s Misijním jarmarkem proběhly také ve **Slatině nad Zdobnicí**. Děti z místního Misijního klubka na Slavnost Zmrtvýchvstání Páně v kostele Proměnění Páně připravily obětní průvod, ve kterém přinášely velikonoční symboly, svíce v pěti barvách kontinentů, rozkvetlé květiny a obrázky namalované pro tuto příležitost. Po slavnostní mši připravily maminky venku před kostelem stánek a zaplnily ho krásnými velikonočními výrobky, kraslicemi, květináčky a cukrovím. Všechny potom těšilo, když se u stánku zastavovali kolemjdoucí a svými dary přispěli na pomoc potřebným.

Misijní jarmark se dá samozřejmě pořádat u řady jiných příležitostí. Ve **Štítně nad Vláří** k tomu využili neděli Božího milosrdenství, která letos připadla na 23. dubna. Děti farníkům nabídly misijní materiály a misijní svíčky, které vlastnoručně vyrobily technikou decoupage. K dispozici byly také zákusky a perníčky, které jim napekly šikovné maminky, babičky, tety a ženy z farnosti.

Modlitební kostka

Užitečnou i zábavnou pomůckou pro dětskou i rodinnou modlitbu je papírová tzv. modlitební kostka. Obvykle ji seženete zejména mezi materiály Brněnské tiskové misie, ale s praktičtěji pojatou verzí jste se mohli setkat i na loňském Misijním kongresu dětí v Nymburce. Malí misionáři si na jednom ze stánků vybarvovaly a skládaly spíš modlitební „mnohostěn“, kterému dal vzniknout vedoucí Misijního klubka z Nymburka Jiří Podruh. A tak jsme od něj vyzvídali, jak to celé vzniklo: „*Na nějakém dětském webu existuje kostka s modlitbami ve tvaru*

■ Z pestré nabídky Misijního jarmarku ve Slatině nad Zdobnicí si vybral každý.

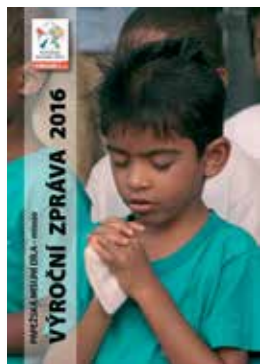
■ Účastníci noční hry v Českých Budějovicích svůj hlavní úkol splnili.

Noční Misijní klubko uspořádali v **Českých Budějovicích** v pátek 12. května – v předvečer stého výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě. A právě fatimské události se staly náplní programu. Čekání na tmu dětem zpestřil napínavý a poučný film. Mezitím se venku spustila bouřka s deštěm. Vedoucí tak museli přistoupit k náhradní variantě – noční hra se přesunula do ztemnělých prostor mateřské školy. V přízemí rozmístili solární lampičky a u každé z nich byla v obálce schovaná část textu. Úkolem čtyř skupin dětí bylo po vyhledání všech částí textu správně sestavit modlitbu, kterou naučil anděl fatimské děti. Nakonec vznikly čtyři varianty modlitby, takže se s napětím očekávalo, která je ta správná. Poté se děti seznámily s událostmi ve Fatimě a s životními příběhy fatimských dětí. Na nejtěžší „noční“ úkol došlo krátce před půlnocí. Účastníci měli najít v neosvětleném kostele sochu Panny Marie Fatimské. Bylo to napínavé, někdo se trochu bál, ale ... podařilo se! U sochy děti objevily dárek, misijní růžence, protože Panna Maria nás přece vyzývá k pravidelné modlitbě růžence... Po návratu děti povečeřely a potom hup do spacáků a dobrou noc!

Připravil Luděk Bárta ■

krychle. No, zkuste si krychlí z formátu A4 hodit... Kostka se nekutálí, brzy se zastaví. A tak jsem zkoumal, který je další pravidelný x-stěn, tedy prostorový útvar, který by se mohl odvažovat. A první možný byl dvanáctistěn s pětiúhelníkovým základem. Výborně, řekl jsem si, na ten se dá napsat i nějaký verš. Tohoto úkolu se kdysi zhostil po příchodu do farnosti náš p. farář o. Jaroslav Krajl, který se takto zapsal jako výborný básník. Kostka tady byla a my jsme chtěli, aby si děti z kongresu něco odvezly. A to se snad povedlo. Zde bych zmínil ještě další rozměr misie – kostka má na sobě vidět před sestavením na jedné z pomocných ploch Copyright Bůh. Ano, to je maličkost, které si všimne i křesťan:) Tiskař Jakub Jaksch pak sponzorsky kostky vytiskl a nechal i nařezat, aby se kostka nemusela stříhat ručně. To byla mimochodem jedna z mnoha velkých pomoci kongresu, protože kostku na měkkém papíře jsme vozili na tábory již delší dobu, ale vždy jsme si ji museli vystříhnout a slepit. Její trvanlivost byla tak akorát těch 10 dní tábora. Tato kostka snad vydrží dětem déle...“

Jak jste pomáhali v roce 2016

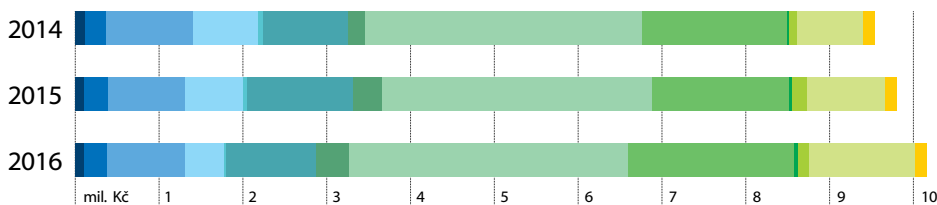
Papežská misijní díla pomáhají potřebným lidem v chudých zemích při šíření víry, dále podporují kněžský a řeholní dorost a jsou nablízku chudým a trpícím dětem. V roce 2016 dárci přispěli na činnost PMD částkou ve výši téměř 32 milionů Kč.

Papežské misijní dílo šíření víry (ŠV) pomáhá misijním diecézím na cestě k samostatnosti. V roce 2016 věřící darovali na ŠV při sbírce na Misijní neděli 16 445 tis. Kč. Finanční pomoc zaslaná do misíí z ČR ve výši 13 997 tis. Kč podpořila 37 projektů v 7 různých diecézích v Ugandě, Zambii, Bangladéši a na Srí Lance.

Papežské misijní dílo sv. Petra apoštola (SPA) se zaměřuje na formaci seminaristů, noviců a novicek v misíích. Na SPA přispívají jednotlivci, rodiny, společnosti i farnosti jak modlitbou, tak finančně. Během roku 2016 věnovali dárci v České republice na pomoc SPA 5352 tis. Kč. V roce 2016 jsme podpořili částkou 5458 tis. Kč celkem 1711 studentů – seminaristů v 8 diecézích v Zambii, Ugandě, Nigérii, Tanzánii a Keni prostřednictvím 8 projektů.

Papežské misijní dílo dětí (PMDD) formuje děti k zájmu o misie (v ČR prostřednictvím Misijních klubek) a finančně podporuje duchovní i hmotné potřeby dětí v misíích. V ČR pocházejí dary na PMDD od jednotlivých dárců a z tradičních dobročinných aktivit jako je Jeden dárek navíc®, Misijní jarmark®, Misijní koláč®, Misijní štrúdlování® a Pohled pro misie®. Přijaté dary dosáhly výše 10 059 tis. Kč, z nichž jsme částkou 8544 tis. Kč financovali 77 projektů

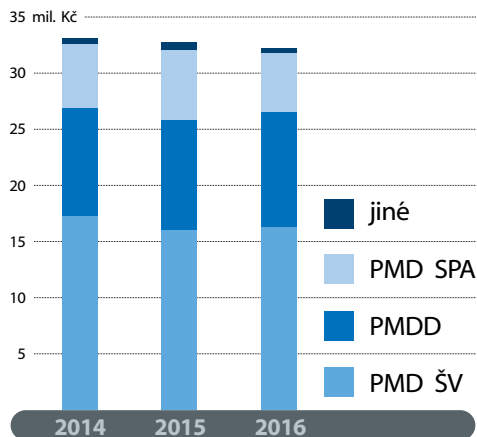
Příspěvky na Papežské misijní dílo dětí

- Pohled pro misie®
- Jeden dárek navíc®
- Misijní koláč®
- Podpora projektů pro děti v bídě – Misijní kalendář
- Misijní bonbónek
- Záchrana sirotků v misíích
- Podpora vzdělání dětí v misíích
- Pomoc dětem v misíích
- Záchrana dětí trpících hladem
- Péče o děti postižené AIDS
- Pomoc dětem v Africe
- Misijní jarmark®
- Zajištění zdravotní péče dětem v misíích

Příspěvky na jednotlivá díla

PMDD ve 24 diecézích v 9 zemích (Uganda, Papua-Nová Guinea, Zambie, Keňa, Guyana, Sýrie, Bangladéš, Srí Lanka a Filipíny), čímž jsme podpořili 112 252 dětí. Pomoc směřovala nejčastěji na péči o děti nemocné HIV/AIDS, na zdravotní péči, na děti podvyživené, na jídlo, oblečení a školní potřeby, na dětské domovy pro opuštěné, sirotky a děti z ulice, na rehabilitační centra či na výstavbu škol a školek.

Výtěžky tradičních dobročinných aktivit PMD v roce 2016

Významným zdrojem finančních darů na PMDD jsou tradiční dobročinné aktivity, jak již bylo zmíněno výše. V roce 2016 lidé věnovali 921 tisíc na Misijní koláč®, 1264 tisíc se vybralo díky Misijnímu jarmarku®, Jeden dárek navíc® vynesl projektu v Ugandě 287 tisíc, prostřednictvím Pohledu pro misie® dárce přispěli částkou 104 tisíc Kč.

Výroční zpráva v elektronické listovací verzi: https://issuu.com/papezskamisijnidila/docs/vz_missio_2016_cz_web

Nové misijní materiály

Misijní kalendář 2018 objektivem kameramana Martina J. Rýznara

Nový Misijní kalendář na rok 2018 je na světě! Tentokrát v něm představujeme misie z pohledu kameramana Martina Rýznara – autora fotografií i doprovodných textů. Stejně jako loni má dvoutýdenní schéma a větší prostor na zapisování, na základě vašich podnětů jsme zvětšili číslice kalendária. Objednat si jej můžete u svých diecézních ředitelů, případně kontaktujte Národní kancelář nebo si jej objednejte v online katalogu na www.missio.cz.

Připravujeme pro Vás také velký nástěnný kalendář, který nás prostřednictvím 12 velkoformátových fotografií přenesení do Tanzánie – nové země, kterou PMD v ČR podporují. Kalendář bude k dispozici od listopadu v omezeném počtu kusů, proto máte-li o něj zájem, můžete si ho již nyní zarezervovat v Národní kanceláři.

Misijní pouť v Prachaticích

■ V duchu hesla „Misie včera a dnes“ proběhla 1. června 2017 v Prachaticích Misijní pouť, která byla vyvrcholením oslav 40. výročí kanonizace místního rodáka Jana Nepomuka Neumanna.

■ Na pět stovek dětí z jihočeských základních a mateřských škol se ocitlo ve fiktivní zemi Boa, kde plnily různé hry a úkoly, které pro ně připravili devátáci z tábořské CZŠ Orbis Pictus.

■ Po celý den byl také otevřen kostel sv. Jakuba, v němž byly dopoledne slavnostně vyhlášeny výsledky výtvarného a literárního projektu „Světce Jan N. Neumann a jeho životní pouť“ spojené s vernisáží vystavených prací. Součástí bylo i krátké divadelní představení studentek pedagogické školy.

■ Hlavní program se poutě se odehrával se v parku místního hospice, který nese rovněž Neumannovo jméno.

■ Poutě byla zakončena mší svatou. Hlavní celebrant, generální vikář českobudějovické diecéze Mons. David Henzl, ve svém kázání připomněl důležitost našeho osobního poznání Ježíše, které předchází tomu, abychom o něm mohli lidem vyprávět a k lidem ho svými životy nést.

■ Během poutě bylo možné zúčastnit se dalších tvořivých aktivit, seznámit se s činností a materiály Papežských misijních děl, stejně jako podpořit projekty PMD prostřednictvím Misijního jarmarku®.

■ Poutníci si na jednotlivých stanovištích mohli například vyřezat vlastní dřevěný knoflík pro štěstí ...

■ ... ozdobit si pomocí bramborového tiskátka látku ...

■ ... luštit šifrovaný vzkaz psaný tajným písmem ...

■ ... vyzkoušet si, jak se hraje na kachon ...

■ ... nebo ošetřit zraněného.

■ A pokud už byli příliš unavení, mohli si odpočinout v Sedmém nebi.

■ Když splnili všechny úkoly, čekala je audience u Královny země Boa.

Dopis národního ředitele PMD

Drazí bratři a sestry,

co nejsrdečněji Vás zdravím a děkuji za to, jakým způsobem pomáháte našim bratřím a přátelům v misiích. Bylo by krásné, kdyby i oni sami mohli mezi nás přijít a říci, kolika z nich jste svými dary pomohli ulehčit těžký život, umožnili vzdělání nebo přispěli k důstojnějšímu životu v jejich společenství. Vaše modlitby, osobní oběti i dary jsou konkrétní pomocí, kterou vám jistě nejen oni, ale i sám Bůh nezapomene.

Mám radost z toho, že díky vaší štědrosti v loňském roce můžeme pomoci chudým lidem ve čtyřech zemích dvou kontinentů, částkou více než 16 milionů korun. Díky vaší pomoci můžeme přispívat do celosvětové „pokladnice“, ze které se poté rozdává těm, kteří to nejvíce potřebují. V minulém roce tak Papežské misijní dílo šíření víry podpořilo pastorační projekty, katechety, stavby a opravy kostelů a kaplí, řeholní kongregace a diecézní organizace v misijních oblastech částkou více jak 92 milionů USD.

Vloni nám papež František připomněl, že svět potřebuje horlivé a radostné misionáře, kteří dovedou zapálit plamen víry a udržovat tak Církev živou. Letos ve svém poselství k Misijní neděli upozorňuje: *„Papežská misijní díla jsou cenným nástrojem pro to, aby se v každém křesťanském společenství probouzela touha vycházet ze svých vlastních hranic a z vlastních jistot, aby se tím získával rozmach pro hlásání evangelia všem. Díky každodenně žité hluboké misijní spiritualitě a trvalému úsilí o misijní formaci a vzdělávání jsou děti, mladí, dospělí, rodiny, kněží, řeholníci, řeholnice a biskupové zainteresováni v tom, aby v každém rostlo misijní srdce. Světový den misií organizovaný Dílem pro šíření víry je vhodnou příležitostí pro to, aby misijní srdce křesťanských společenství vycházelo vstříc naléhavým a rozsáhlým potřebám evangelizace svou modlitbou, svědeckvím života i společenským majetku.“*

Drazí přátelé, zvu vás tedy k prožití letošní Misijní neděle v zamyšlení nad touto podstatou misií, v modlitbách za misionáře a misionářky v dalekých krajích a také vyjádřením solidarity s chudými, kteří potřebují pomoc. Rozděleme se o poklad víry s někým ve svém okolí a příkladem svého života ukažme na krásu evangelní zvěsti i potřebu praktického uvádění Božích rad do reality právě pomocí v misiích.

Misijní neděle je příležitostí vyjádřit také vděčnost Bohu za vše co nám dává. Není samozřejmostí, ani naší zásluhou, že jsme se narodili a žijeme v podmínkách duchovního a materiálního dostatku. Ježíš zná i bez ptaní bohatství každého z nás a byla by škoda, kdyby nám chybělo jen jedno – umět se rozdělit s potřebnými.

Ať Vás všechny provází Duch Svatý a ochraňuje Panna Maria, Matka evangelizace.

Ze srdce Vám a Vaším blízkým žehná

Jáhen Leoš Halbrštát
národní ředitel Papežských misijních děl v České republice ■

- Při výrobě dobrot na Misijní koláč je hodně legrace.
- Přispějete, prosím, na děti v misiích?

Misijní říjen doma a ve farnosti

Misijní neděle, kterou letos oslavíme 22. října, je den spojený s modlitbami a darováním finančních příspěvků na misie. Je to rovněž den, kdy si můžeme připomenout, že jsme členy jedné velké rodiny katolické církve. Tento pocit lze zakusit pokaždé, když zavítáme do kostela v jakémkoliv městě, či v jakékoliv zemi. V té chvíli nás třeba napadne, že tato rodina je mnohem větší než naše místní společenství. A že se neustále rozrůstá. Na světě existuje stále ještě mnoho míst, kde místní touží zakoušet stejnou radost z žité víry, jakou zakoušíme my. Ale protože nám tato milost byla dána již před mnoha staletími, svádí nás to k tomu, abychom nepovažovali za nijak výjimečné, že máme svatostánek na dosah, že se libovolně scházíme ke společným modlitbám, že je nám dostupné vzdělání i lékařská péče, anebo že si můžeme vybrat, co a v jakém množství budeme jíst...

Vděčnost za vše, co nám přijde samozřejmé

Měsíc říjen nám nabízí příležitost zamyslet se s vděčností nad vším, co tvoří náš běžný den – bezpečí domova, veškerá naše materiální hojnost, stejně jako to, co naplňuje naše dny a co tomu všemu prožívanému dává nějaký vyšší smysl. Zkusme denně poděkovat za něco, co nám v tom dni přišlo jako zcela samozřejmé a v naší situaci normální, ale přitom víme o někom konkrétním, pro koho je tatáž situace problémem. Zjistíme, jak moc jsme ve skutečnosti obdarovaní.

Misijní most modlitby

K této aktivitě Papežských misijních děl spojené s oslavou Světového dne misí – Misijní neděli, jste všichni zváni v předvečer tohoto dne, v sobotu 21. října ve 21.00 hodin.

Jak takové setkání uspořádat a čím ho naplnit se podrobněji dočtete v samostatné příloze, která je součástí tohoto čísla Misijního zpravodaje.

Dopis ze Šumavy: „Milý Bože, píšu ti až večer..“

Dobrý večer,

dovolte mi několik slov úvodem. Jmenuji se Alena Bernardová a vyučuji náboženství na dvou malých venkovských školách v samém srdci Šumavy. Letošní postní dobou provází děti postní kalendář. Nejen že je velice krásný po výtvarné stránce, ale jeho obsah je svědectvím hluboce prožívané živé víry. Úkoly na čtyřicet postních dnů jsou v nejlepším slova smyslu všední, bez konstruktů, přirozeně vyplývající z života s Kristem. Tento život není sváteční událostí nedělního dopoledne, ale každodenní zkušeností.

Děti jsou z kalendáře nadšené a při každém setkání rekapitulují jeho naplnění. Kalendář si doplnily malými notýsky, do kterých si zapisují přesný itinerář plnění úkolů, ale i příčinu neúspěchu. Tak se např. dočítám: „*Nikoho nemocného jsem nenavštívil, protože jsou všichni zdraví.*“ Jindy zase: „*Babička nás navštěvuje každý den, protože bydlí v přízemí. Dědeček už umřel, tak jsem ho navštívila na hřbitově. Paní učitelka říkala, že se to také počítá.*“ Nebo se v úvodu dopisu Bohu dočtu: „*Milý Bože, píšu ti až večer, protože jsem na to zapoměla. Je už devět hodin, to ještě stihnu....*“

I maminky kalendář velice oceňují: „*Paní učitelko, ten kalendář, ten zavedu na celý rok! Oni si uklidili pokoj a i ty boty si vyčistili!*“

A k botám. Jediná já jsem je měla zašlé, snad jsem je nevyčistila nebo možná znovu ušpinila, a hned si děti všimly a říkaly: „*Paní učitelko, alespoň ty boty si vyčistěte! Vždyť ty úkoly se přece dají splnit!...*“ Musela jsem příslibit, že si příští rok také zavedu notýsek, abych si zapsala, proč mám ty boty tak umazané.

Ať je Vám nadšení dětí a spokojenost maminek zdrojem radosti, ze které se rodí nové nápady a také síla je realizovat.

Ať Vaše práce činí tento svět ještě krásnějším, otevírá oči kráse a lidská srdce lásce, zejména ta dětská.

Požehnané dny všední i sváteční přeje a poděkování posílá

Alena Bernardová ■

Modlitby za strádající

Během této doby se také můžeme intenzivněji modlit za všechny, kteří postrádají to, čeho my máme dostatek. Anebo rozdáváme více svých požehnání v případech, kdy přímo nemůžeme pomoci. Požehnat lze nejen křížkem na čelo, ale také v duchu vyslat dobro ve chvíli, kdy třeba míjíme člověka se zdravotním problémem nebo jsme svědky konfliktu, do něhož nezasahujeme. Vhodné je vzpomenout i na současné misionáře, kteří svou každodennost žijí v těžkých podmínkách, v nebezpečných oblastech a kteří realizují záměry, za něž se modlíme. Právě oni svou činností a hledáním dobra pro druhého šíří Kristovu lásku. Modlit se na tento úmysl můžeme vlastní soukromé modlitby nebo misijní růženec, případně se zúčastnit společných adorací s eucharistií.

Aktivity z Misijního kalendáře pro děti

Pro práci s dětmi je užitečnou pomůckou oblíbený ilustrovaný kalendář Misijní říjen, který ve spolupráci s Tomášem Velzlem každý rok nově připravujeme. Ke stažení je na www.missio.cz v barevné nebo černobílé verzi a obsahuje praktické úkoly a výzvy, které dětem pomáhají porozumět misijnímu rozměru tohoto měsíce.

Misijní výzdoba a misijní akce

Na misijní výzdobu je vhodné použít barvy symbolizující jednotlivé kontinenty. Misijní barvou Afriky je zelená – znázorňuje africkou přírodu s jejími pralesy, Austrálie a Oceánie je modrá – představuje barvu moří, která ji obklopují, bílá barva Evropy je symbolem bílé barvy pleti obyvatel „starého kontinentu“, žlutá Asie představuje barvu vycházejícího slunce, a barvou Ameriky je červená, v níž spatřujeme barvu pleti původních indiánských obyvatel a také krev mnohých misionářů a mučedníků, kteří položili svoje životy za víru a hlásání radostné zvěsti evangelia v této části světa.

V těchto barvách použijte svíce, stuhy, šátky, misijní balonky nebo květinovou vazbu...

S dětmi si vyrobte velkoformátový misijní růženec např. z polystyrenových koulí nebo ze spleného barevného papíru. V tomto případě mohou děti na jednotlivá papírová zrnka v průběhu celého měsíce zapisovat své prosby. Na nástěnce lze umístit plakát k Misijní

■ Barevné lentilky symbolizují lidskou rozmanitost.

■ Misijní akce bývají pro farnost velkým oživením.

■ Efektivní misijní výzdobu může zajistit třeba krepový papír a barevné svíčky.

■ Máme srdce na dlani – přidejte se k nám!

neděli, informace o zapojení se do aktivit PMD, obrázky z misíí či kresby dětí. Atraktivní formou je také ukázka misijních materiálů (které na vyžádání obdržíte v Národní kanceláři nebo u svého diecézního ředitele) nebo uspořádejte Misijní jarmark®, Misijní štrúdlování® či Misijní koláč®. Případně jinou akci, jejímž výtěžkem podpoříte projekty PMD.

Na inspirativní fotografie se podívejte zde: <http://www.missio.cz/aktuality/misijni-vy-zdoba-foto-pro-inspiraci/>

Obohacení liturgie

Liturgii ozvláštíte o misijní prvky přímluvami či komentovaným obětním průvodem s dary, za něž chcete poděkovat, nebo které symbolizují jednotlivé kontinenty. V bohoslužbách pro děti je vhodné využít prvky typické pro jiné světadílky – jedná se zejména o kostýmy, v nichž ponесou obětní dary, anebo mši obohatit např. o bubínky či tanec.

Přípravila Veronika Pavlů ■

Kde získat pomůcky a materiály?

Veškeré potřebné materiály a plakáty jsou k dispozici v Národní kanceláři, kam si o ně můžete napsat.

V Misijním zpravodaji č. 20 (Téma: Kněžská povolání v misíích) jsme pro vás připravili konkrétní tipy, jak můžete prožít Misijní neděli, včetně přílohy s Přímluvami a inspirací na modlitbu misijního růžence s dětmi. Pokud toto číslo již nemáte k dispozici, naleznete ho pod odkazem: https://issuu.com/papezskamisijnidila/docs/misijni_zpravodaj_20

Zde si můžete stáhnout přímluvy, které byly součástí MZ 20, jakož se inspirovat fotografiemi misijní výzdoby: <http://www.missio.cz/zapojte-se/misijni-nedele/misijni-komentare-k-prinaseni-obetnich-daru-pri-msi-svate/>

Navštivte také rubriku Modlitba na www.missio.cz pod záložkou Zapojte se.

Nové misijní materiály

Stolní hra Cesta misionáře

Děti, které celý misijní měsíc říjen plnily úkoly z našeho kalendáře „Misijní říjen 2017“ můžete odměnit speciální stolní hrou Cesta misionáře, kterou opět autorsky připravil Tomáš Velzl. Stačí, když si ji z našich stránek stáhnete, vytisknete na tvrdší papír (nebo podlepíte kartonem) a použijete hrací figurky z jakékoliv jiné deskové hry, kterou máte doma (např. Člověče, nezlob se). Můžete si také vyrobit figurky vlastní, originální, z materiálu dle Vašich možností. Inspiraci najdete na ilustračních fotkách odkazu, kde si hru také stáhnete: <http://www.missio.cz/headline/misijni-stolni-hra-pro-deti-cesta-misionare/>

Pozvánky

Misijní den 2017 v Chocni

- Datum: 23. 9. 2017
- Čas: 10.00 – 16.00
- Místo: Choceň, Kostel sv. Františka Serafinského a farní zahrada

ŘKF Choceň ve spolupráci s Papežskými misijními díly Vás zvou na již tradiční Misijní den. Akce začíná v 10 hodin v kostele a vyvrcholí v 15 hodin mši svatou, kterou celebrouje královéhradecký pomocný biskup Mons. Josef Kajnek. Součástí programu je promítání nového misijního dokumentu Barevný Bangladéš, doplněné o vyprávění redaktora Radia Proglas Filipa Breindla a národního ředitele PMD Leoše Halbrštáta, vystoupí také Tomáš Velzl s divadélkem S RADOSTÍ a nebudou chybět ani tvořivé aktivity a sportovní hry, misijní výstava či Misijní jarmark, na který můžete přinést svoje výrobky.

Výtěžek podpoří projekty PMD.

Misijní Ples pro Tebe v Ústí nad Orlicí

- Datum: 25. 11. 2017
- Čas: od 19.00
- Místo: Kulturní dům v Ústí nad Orlicí

Srdečně Vás zveme na jubilejní 5. ročník misijního Plesu pro Tebe, který podporuje projekty Papežských misijních děl pro chudé lidi v misiích. Uskuteční se v sobotu 25. 11. 2017 v Kulturním domě v Ústí nad Orlicí. Organizátoři připravují zajímavý program. Těšit se můžete nejen na putovní misijní výstavu, ale také na předtančení mladých z farnosti, skvělou večeri, čajovnu a mnoho dalšího. Pořádají Římskokatolická farnost – děkanství Ústí nad Orlicí, Misijní klubko s mládeží a PMD.

Přijďte strávit příjemný večer a pomoci dobré věci! Těšíme se na Vás!

Pozvánky

17. tradiční farní charitativní jarmark v České

- Datum: 26. 11. 2017
- Čas: 14.30 – 18.00
- Místo: Sokolovna Česká

Pod záštitou farního úřadu Vranov, Papežských misijních děl v ČR a obecního úřadu v České proběhne 26. 11. 2017 už 17. ročník tradičního farního charitativního jarmarku na podporu projektů Papežských misijních děl. Přispějte svým ručně vyrobeným zbožím a nabídněte své speciality do stánku s občerstvením.

Zasílání informací a zpravodaje elektronicky

V lednu jsme se obrátili na naše podporovatele, kteří nám dali k dispozici svou e-mailovou adresu, s dotazem, nakolik by pro ně bylo přijatelné komunikovat s Papežskými misijními díly více prostřednictvím e-mailu. Jedná se zejména o zasílání informačních a děkovných dopisů, přehledů darů nebo Misijního zpravodaje, který je k dispozici také ve formátu pdf.

Pokud tedy dáváte přednost spíše elektronické verzi před papírovou, a výše uvedená informace se k vám dosud nedostala, kontaktujte prosím Národní kancelář: tel. 604 838 882 nebo mail: trojovska@missio.cz; od příště už vám vše potřebné bude posíláno mailem, namísto poštou.

Výroční zprávu 2016 a starší čísla barevného Misijního zpravodaje v listovacím online formátu najdete zde: <https://issuu.com/papezskamisijnidila>

Nové misijní materiály

Jubilejní 20. díl Missio magazínu

V červnu měl premiéru už 20. díl pravidelného měsíčníku Papežských misijních děl, který se už druhým rokem vysílá na TV Noe. Hostem Missio interview byl národní ředitel Papežských misijních děl, jáhen Leoš Halbrštát, který se čerstvě vrátil z generálního shromáždění v Římě. Pořad přinesl také reportáže z aktivit Papežského misijního díla dětí z mnoha koutů naší země a připomněl také 8. celostátní Misijní pouť a Misijní den dětí v Polné u Jihlavy, kde jste mohli načerpat spoustu skvělých nápadů a inspirace pro misijní práci a hry s dětmi. Pořadem provází Kateřina Rýznarová.

Premiéry Missio Magazínů připravovaných v roce 2017 jsou 23. září, 24. října, 21. listopadu a 19. prosince. Předchozí díly můžete shlédnout ve videoarchivu TV Noe <http://www.tv-noe.cz/videoarchiv> zadáním slov Missio Magazín do vyhledávače videí.

● Kontakt

Papežská misijní díla, Na Kropáčce 30/1,
500 03 Hradec Králové, tel. 604 838 882,
pmd@missio.cz, www.missio.cz
Číslo účtu: 72540444/2700 UniCredit Bank
Czech Republic, a.s., pobočka Hradec Králové
Facebook: [https://www.facebook.com/
PapezskaMisijniDila](https://www.facebook.com/PapezskaMisijniDila)
Twitter: https://twitter.com/missio_cz

● Přehled základních variabilních symbolů (VS)

Projekty PMD

VS 999 Papežská misijní díla (MISSIO)
necháváte rozhodnutí na PMD

Nebo si vyberte za naši nabídky:

VS 10 Podpora základní světové misijní
činnosti Církve

VS 30 Podpora bohoslovců v misiích

VS 40 Pomoc dětem v misiích

VS 321 Mešní intence misionářům

Tradiční akce PMD

VS 140 Pohled pro misie®

VS 141 Misijní štrúdlování®

VS 240 Jeden dárek navíc®

VS 640 Misijní jarmark®

VS 740 Misijní kalendář

VS 840 Misijní koláč®

VS 888 Chléb pro misie

VS 940 Misijní bombónek

● Členské aktivity PMD

Staňte se členy PMD, vyberte si a zapojte se:
Misijní růže – denní modlitba desátku rů-
žence za misie

DŮLEŽITÉ

- 1 Při zaslání darů uveďte, prosím, variabilní symbol (VS).
- 2 Napište nám, prosím, číslo svého účtu, pokud z něho posíláte finanční dar.
- 3 Jestliže chcete poslat finanční dar na misie, pomůže nám, když se přihlásíte na PMD do Dárcovství a dostanete členské číslo.
- 4 Pokud od nás máte členské číslo, použijte ho jako specifický symbol.
- 5 Když od nás dostanete nějaké misijní materiály a následně finančně přispíváte na misie, nepište, prosím, do poznámky „platba“, vše přijímáme jako dar na misie.
- 6 Z darů pro PMD lze uplatnit odpočet z daní. Na vyžádání Vám rádi vystavíme potvrzení. Toto se netýká částek zaslanych na mešní intence misionářům (VS 321).

Misijní klubko – pro děti, denní modlitba za děti světa, týdenní spojení na Misijní bombónek

Misijní klub – denní modlitba za misie, týdenní spojení na Chléb pro misie, podpora aktivit PMD

Dárcovství – finanční podpora misí

Adorace pro misie – duchovní podpora misí

Misijní unie – pro kněze, řeholníky a laiky – otevřenost pro misijní spolupráci

Prosíme Vás, kteří posíláte peníze na misie, abyste vždy na místo **specifického symbolu** vyplňovali své **členské číslo**, které jsme Vám přidělili. Jen tak jsme schopni rozpoznat dárcce a potvrdit příjem daru.

Za podporu papežských misí ze srdce děkujeme!

SVĚTOVÝ DEN MISÍ

Misijní neděle

22. 10. 2017

Papežské misijní dílo šíření víry
č. ú.: 72540444/2700, VS 10

PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DÍLA
NA KROPAČCE 30/1
500 03 HRADEC KRÁLOVÉ

telefon: 604 838 882
číslo účtu: 72540444/2700, IČO: 73634051
pmd@missio.cz, www.missio.cz

Cokoliv jste učinili
jednomu z těchto mých
nepatrných bratří,
mně jste učinili.
(Mt 25,40)

Misie jsou srdcem
křesťanské víry
(papež František)

"Světový den misí organizovaný Dilem pro šíření víry je vhodnou příležitostí pro to, aby misijní srdce křesťanských společenství vycházelo vsříc naléhavým a rozsáhlým potřebám evangelizace svou modlitbou, svědectvím života i společenstvím mojetku."

(papež František)